

<https://www.volkskrant.nl/tentoonstellingen/in-the-hybrid-entity-smelten-sculptuur-en-lichaam-samen~bbb725c5/>

Kunstwerk van de week

In 'The Hybrid Entity' smelten sculptuur en lichaam samen

Wekelijks bespreken we een kunstwerk dat nú om aandacht vraagt. Deze week: *The Hybrid Entity I & II* (2025) van Wessel Verrijt.

De Volkrant, [Marsha Bruinen](#) 25 februari 2025, 15:48

Performancekunstenaar Wessel Verrijt. Beeld Wessel Verrijt

'Wat zullen ze wel niet denken?!' Elke keer dat kunstenaar Wessel Verrijt (32) tijdens zijn studie aan de kunstacademie in Den Bosch een performance opvoerde, werd hij overvallen door zelfbewustzijn. Was het niet gênant, wat hij deed?

Inschrijven

Om zich af te sluiten van die angst begon hij sculpturen te maken waarin hij zich kon verschuilen tijdens performances. Grote, kleurrijke figuren van karton, klei en textiel, aan elkaar geknoopt en hier en daar in beton en verf gedoopt. Beschermlagen, noemt Verrijt ze.

Deze zachte pantseren zijn nu te zien in kunstruimte Stroom Den Haag. Sommige reiken metershoog, andere blijven dicht bij de grond. Op een doorsnee dag zijn ze leeg, maar tijdens performances kan er zomaar een been of arm uit een opening steken. Urenlang bewegen de performers die Verrijt inhuurt – hij is allang niet meer de enige die zich in deze sculpturen verschuilt – door de ruimte.

Verrijt komt uit Brabant en zijn kunst is deels geïnspireerd door de carnavalsoptochten uit zijn jeugd. Maar het ritueel dat zich tijdens zijn performances voltrekt, verloopt in een veel trager tempo. De performers bewegen met nauwelijks merkbare, bijna onzichtbare schokjes.

Bezieling

Sculptuur en lichaam smelten samen in *The Hybrid Entity* (2025). Daarin doet het kunstwerk denken aan de draagbare sculpturen van de recent overleden Rebecca Horn (1944-2024). In *Finger Gloves* (1972) droeg de Duitse kunstenaar handschoenen met lange, zwarte verlengstukken aan de vingers. De kleinste handelingen werden ongemakkelijk en onhandig; ze moest zich opnieuw verhouden tot de ruimte om haar heen. Met haar lange 'nagels' schraapte ze langs de muren. In haar 'kunstmachines' gaf Horn objecten bovendien een eigen beweging. Veren begonnen te trillen, hamers klopten ritmisch en een piano keerde zichzelf binnenstebuiten. In Horns handen kregen de objecten een ziel – ze gingen leven.

Verrijt ziet diezelfde bezieling in zijn kunstwerken; ze leven óók zonder menselijke aansturing, benadrukt hij. 'Waar ligt de grens tussen wat we als levend en niet-levend beschouwen?' vraagt hij zich af. 'Leeft een stuk aluminium niet óók?'

Nieuwe sporen

Volgens hem wel. Geïnspireerd door folklore en spirituele tradities waarin objecten en natuur niet als passieve dingen worden gezien, maar als entiteiten met een eigen wil, ziet hij overal leven: in de rimpels van een oud stuk karton, in de krassen op een regenpijp, in een verbleekt dekbed dat te lang in de zon lag.

Wanneer Verrijt zulke materialen vindt in containers en op bouwplaatsen, en meeneemt naar zijn atelier, ontstaan er nieuwe sporen. Hij knipt, besmeurt en verbindt. En dat steeds opnieuw: na elke expositie neemt hij zijn kunstwerken mee terug, haalt ze uit elkaar en vormt nieuwe samenstellingen. Hard en zacht, ruw en verfijnd, 'waardeloos' afval en kostbare materialen zoals gegoten aluminium of gebakken keramiek combineert hij telkens tot nieuwe figuren.

'Ik zie mijn werk als één groot, levend organisme', zegt hij. 'Een organisme dat voortdurend verandert.' De expositie in Stroom is slechts een tussenhalte.

Wie: Wessel Verrijt (32)

Wat: *The Hybrid Entity I & II* (2025)

Waar: In de groepstentoonstelling *Positions: Gut Feeling* bij Stroom Den Haag, Hogewal 1. T/m 20/4

Goed om te weten: Op 7 maart is er een performance van Verrijt te zien bij Stroom Den Haag, tijdens #Hoogtij, een kunstroute door Den Haag.

Sculptuur uit 'The Hybrid Entity'. Beeld natascha libbert

Beeld natascha libbert